

La marea Adunare

Flavius Laurian Duverna

La Marea Adunare

O, Doamne! Cea mai scumpă întâlnire
Când Îți vei aduna din valea plângerii,
Pe toți aleșii Tăi, la minunata întrunire,
Cu drag și patos, vor împlini-o îngerii
Cuprinși fiind de cea mai dulce fericire.

Din toate cele patru colțuri de pământ,
Vor fi aduși atunci, la Marea Adunare,
Toți credincioșii, ca pe-aripile de vânt
Prezenți la cea mai scumpă sărbătoare
Cu inimile pline de recunoștință-n cânt.

Hristos, cel mai frumos din zeci de mii,
În slăvi cerești, își va dezvălui mărirea,
Și laudat prin imnuri sfinte, în melodii,
El va primi, din gura tuturor, slăvirea
Pe care a avut-o, la Tatăl, din veșnicii.

Atunci, prin planul sfânt de mântuire
Se va-mplini, cele mai mari făgăduinți:
Când cerurile și pământul, prin zidire
Vor anunța, că au trecut de suferinți
Și totul s-a-nnoit, și-i pus în rânduire.

Și-or demonstra în măreția lor deplină,
A marei veșnicii ce va curgea în infinit
Splendorile, din Providența cea Divină,
Pe care cei aleși în inimi ei le-au năzuit
În dorul neîntrerupt al vieții peregrină.

Acolo, ce magnific... va fi Tronul Sfânt,
Înconjurat de slava în veci nepieritoare,
Unde-n lumina sfântă, a noului pământ,
Chiar soarele, va fi o stea care dispare
În fața gloriei, ce izvorăște din Cuvânt!

Cetatea sfântă, cea de aur și de iaspis,
Al cărei meșter, și ziditor e Dumnezeu,
Acolo este, reamintindu-ne de Paradis,
Și de Iubirea... înconjurată în curcubeu
Fluidizând, parcă plutind pe-aripi de vis.

Acolo, este râul alb al vieții, scânteind,
De slava sfântă, care veșnic luminează
Tronul mareț, din care curge clipocind,
În susur liniștit, și sufletul îl desfătează
Când el le-admiră și privește strălucind.

Acolo, este pomul vieții, plin de roade,
Cu fructe, în fiecare lună spre mâncare,
Și frunzele... ce nici-odată nu vor cade
Vor folosi pentru misterioasa vindecare
La multe seminții și neamuri și noroade.

Acolo-i Avraam, Isaac si Iacov, patriarhii,
Ce-au fost străini si călători peregrinând,
Iosif și Daniel, tineri ce-au uimit monarhii
Cu-a lor descoperiri făcute rând pe rând,
Astfel, punând la zidul infamiei, oligarhii.

Acolo, sunt profeții și apostolii... martirii!
Sunt toți acei ce s-au luptat cu rânduială,
Sunt toți acei ce au vestit solia mântuirii
În vremile ce le-au trăit, ne-având sfială,
Sperând la luptele-n victoria neprihănirii.

Nedespărțiți vom fi la acea mare adunare,
De toți acei aleși, ce lupta bună au luptat,
Și bucuria, ce-o vom trăi cu toți-n adorare,
O vom cânta, cum niciodată n-am cântat
La Marea de Cristal, din alăute sunătoare.

Flavius Laurian Duverna
20 septembrie 2006